

هنر سنتی؛ هنر ریاضت طلبی

پیرهن خوابیده در طرف چمن / ترسم که بوی نسترن از خواب بیدارش کند) و نظامی که تصنیف «ماه من» (شب بی من است ای ماه من / مهمان من شو ساعتی) استفاده شده و در کل می توان گفت این مجموعه فضای لطیف و عاشقانه دارد که با آقایان ابو حمزه (پیانو)، فرهمند (تمبک) و عالمی (ویولن سل) همکاری کرده ایم.

در این مجموعه از سازهای ایرانی استفاده نشده است؟
از سازهای ایرانی به آن مفهوم استفاده نشده، اما فضای ملودی ایرانی است.

آیا می توان گفت فضایی متفاوت از سایر کارهای قبلی تان دارد؟

بله. برای من متفاوت است یعنی دوستانی که شنیده اند نظرشان این بوده که با فرم کارهای قبلی متفاوت است. البته کار دیگری هم قرار است منتشر شود که سال گذشته با استاد اردشیر کامکار و گروه «ترانه های زمین» که اعضای آن یوردال توکجان و اردم شیمشک (نوازنده های عود و باغلاما که اهل ترکیه بودند) با آقای رضایی نیسا (دف) و همایون نصیری (کوبه ای) اجرا کردیم. این مجموعه پارسال در وزارت کشور اجرا شد و تعدادی از هنرمندان حضور داشتند. فیلم آن در حال آماده شدن است که ان شاء الله تقدیم مردم شود. کار دیگری را هم با عنوان «ایران من»، ضبط کرده بودیم اما متأسفانه تا امروز مجوز آن صادر نشده است.

علت آن را پیگیری کردید؟

بله. آن ها به ما گفتند شرکتی که شما با آن همکاری دارید باید تک منظوره شود اما بعد گفتند باید شرکت تان را عوض کنید. ما این کار را انجام و تمام مدارکش را هم تحویل دادیم اما هنوز مجوز صادر نشده است.

تور کنسرت های تان به چه صورت خواهد بود؟

یک تور ایران گردی برای شهرهای ساری، گرگان، رشت، اصفهان، کیش، تهران و... داریم که در حال انجام است.

در پایان اگر نکته ای باقی مانده است بفرمایید.

امیدوارم وضعیت موسیقی در آینده بهتر شود و مسئولان فرهنگی به مسئولیت خود که توجه و رسیدگی به فرهنگ است، بیشتر واقف شوند من به عنوان شاگرد کوچک آستان هنر، هیچ گاه از تلاش و مبارزه برای اعتلای هنر و خدمت به مردم خسته نخواهم شد.

**ای پادیه هجران تا عشق حرم باشد
عشاق نیندیشند از خار مغیالات**

به عبارتی موسیقی را تبدیل به تجارت کرده اند.

متأسفانه؛ در کشورهای دیگر نگاه کنید آن نوع از موسیقی را که جزیی از فرهنگشان است و به آن افتخار می کنند، حفظ کرده اند؛ در کنار آن موسیقی پاپ را هم دارند؛ یعنی دولت با یارانه این نوع موسیقی را که جزو فرهنگشان است نگه می دارد به این صورت که برای برگزاری کنسرت ها، سالن و صندلی ها را خودش تامین می کند و در اختیار این گروه های موسیقی قرار می دهد تا فرهنگ ملی اش را حفظ کند. اما در ایران چطور؟

تقریباً موسیقی سنتی کنار گذاشته شده است یا به صورت تلفیقی ارائه می شود.

کامل کنار نرفته اما درصد آن به قدری کم است که برای قشر جوان جامعه تاثیر گذار نیست.

در دهه ۶۰ و ۷۰ هنرمندانی در موسیقی سنتی مان ظهور کردند که تقریباً همه آن ها آواز را در دستگاه می خواندند؛ اما اخیراً این موضوع در میان آن ها به نسبت قبل کم رنگ تر شده است یعنی در آثارشان کمتر از تحریرها استفاده می شود و سادگی بیشتر در آن دیده می شود. دلیل این اتفاق را چه می دانید؟

بله. درست است. به طور کلی هنر سنتی ریاضت می خواهد؛ به عنوان مثال استاد امیرخانی را می بینید که قطعه ای را می نویسد، اصلاً ساده نیست و قریب به شصت سال تجربه پشت آن است. هنرمند سنتی هم غیر از تمرین و تسلط بر آواز به لحاظ معاشرت اجتماعی و سلامت روح و تن همیشه باید مراقب خود باشد. در این دوره ما شاهد هستیم که فردی یک روز صبح اراده می کند که خواننده شود، هر چند صدا هم ندارد، اما با کمک سرمایه پدر و برنامه ریزی تهیه کننده، ظاهراً خواننده یعنی معروف می شود. معروف بودن با خواننده بودن متفاوت است یعنی امکان دارد فردی خواننده ای قوی باشد اما معروف نباشد؛ لذا آن شهرت برایشان انگیزه است.

تلفیقی شدن، چه تاثیری در موسیقی سنتی ما گذاشته است؟

بستگی دارد زمانی که این کار عرضه می شود چه اندازه برای مخاطب قابل قبول است و بعد مهم است که در درازمدت چگونه جواب بدهد؛ برخی از آثار فانتزی و در عین جالبند (که البته با مفهوم ارزشمند فرق می کند). آن آهنگ فانتزی اگر در درازمدت جواب داد قابل قبول است.

به طور کلی فضای موسیقی کشور را چطور ارزیابی می کنید؟ آیا امیدوارکننده است؟

من مطمئنم در آینده، موسیقی ایرانی و آن بخش از موسیقی که ریشه در فرهنگ و هویت ملی ما دارد، ماندگار خواهد بود و بیش از امروز خواهد درخشید. به اعتقاد من حقیقت ماندگار است اما در بعضی از دوران های تاریخی کم سو می شود، اصلاً نباید ناامید شویم. حقیقت همیشه پیروز است نباید تردیدی در آن داشت زیرا در آینده، موسیقی ایرانی دوباره به تالو و درخشندگی خود دست خواهد یافت.

استاد، آیا کار جدیدی به صورت قطعه یا آلبوم برای انتشار دارید؟

اخیراً در حال تولید مجموعه ای به نام «ماه من» هستیم که از تصنیف های قدیمی است و فکر می کنم شعر آن از معینی کرمانشاهی باشد. این کار فضای لطیفی دارد و به همین دلیل در آن از سازهای پیانو، ویولن سل و تمبک استفاده می کنیم. در کل این مجموعه از چهار قطعه تشکیل می شود که از اشعار ابوتراب جهرمی (شعر معروف دلبر به یک تا